

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 95/2001, annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
Komission asetus (EY) N:o 96/2001, annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, vähennyskertoimen soveltamisesta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien tavaroiden tukitodistuksiin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 5 kohdassa säädetyllä tavalla ...	3
Komission asetus (EY) N:o 97/2001, annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	4
Komission asetus (EY) N:o 98/2001, annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	7
Komission asetus (EY) N:o 99/2001, annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1701/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	9
Komission asetus (EY) N:o 100/2001, annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2014/2000 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana	10
Komission asetus (EY) N:o 101/2001, annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2317/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	11
Komission asetus (EY) N:o 102/2001, annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1740/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	12
Komission asetus (EY) N:o 103/2001, annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, asetuksessa (EY) N:o 2097/2000 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	13

Komission asetus (EY) N:o 104/2001, annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2830/2000 tarkoitettujen tarjouskilpailun osana	14
Komission asetus (EY) N:o 105/2001, annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, A2-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta	15

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2001/49/EY:

- * EU—Bulgaria-assosiaationeuvoston päätös N:o 4/2000, tehty 23 päivänä marraskuuta 2000, Bulgarian osallistumista yhteisön audiovisuaalisen politiikan mukaiseen ohjelmaan koskevien ehtojen ja edellytysten hyväksymisestä

17

2001/50/EY:

- * AKT—EY-ministerineuvoston päätös N:o 2/2000, tehty 15 päivänä joulukuuta 2000, rahoitustuen myöntämisestä AKT-valtioiden teollisuuden ja liiketoiminnan kehitystä edistävälle investointien rahoitusohjelmalle

20

2001/51/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 20 päivänä joulukuuta 2000, naisten ja miesten tasa-arvoon liittyvää yhteisön strategiaa koskevan toimintaohjelman perustamisesta (2001—2005)

22

Komissio

2001/52/EY:

- * Komission päätös, tehty 20 päivänä syyskuuta 2000, valtiontuesta, jonka Ranska on toteuttanut viinialalla (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2754)

30

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 95/2001,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2001,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän
soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21
päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY)
N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1
kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kier-
roksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten
mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden
tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määritel-
tävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiin-
teät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä
esitetyle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin
kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merki-
tyllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 18 päivänä tammikuuta 2001, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	100,9
	204	48,4
	624	165,6
	999	105,0
0707 00 05	052	120,7
	624	208,9
	628	150,8
	999	160,1
0709 90 70	052	111,6
	204	95,1
	999	103,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	49,3
	204	58,8
	212	42,1
	220	41,9
	624	36,8
	999	45,8
	999	68,8
0805 20 10	052	47,4
	204	97,3
	624	61,8
	999	68,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	68,1
	204	73,7
	624	72,2
	999	71,3
0805 30 10	052	57,6
	600	74,9
	999	66,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	86,7
	060	38,4
	400	86,7
	404	78,9
	720	110,8
	999	80,3
	999	111,2
0808 20 50	052	189,0
	400	86,6
	720	57,9
	999	111,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 96/2001,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2001,
vähennyskertoimen soveltamisesta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien tavaroiden
tukitodistuksiin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 5 kohdassa säädetyllä tavalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden viennin myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2390/2000 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Helmikuun 1 päivästä 2001 voimassa olevien tukitodistustushakemusten mukainen kokonaistukimäärä ylittää

asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun enimmäismäärän.

- (2) Vähennyskerroin lasketaan asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Kyseistä kerrointa olisi näin ollen sovellettava 1 päivästä helmikuuta 2001 voimassa olevien tukitodistusten muodossa haettuihin määriin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Helmikuun 1 päivästä 2001 voimassa oleviin tukitodistustushakemusten määriin sovelletaan vähennyskerrointa 0,05.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 276, 28.10.2000, s. 3.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 97/2001,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2001,
vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

2993/95⁽⁶⁾, 4 artiklassa määrittellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

(4) Tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan, koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän.

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

(5) Maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista.

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1667/2000⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

(6) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan.

sekä katsoo seuraavaa:

(7) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.

(1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.

(8) Tietyt maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea.

(2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkymät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla.

(9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

(3) Vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1518/95⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 25.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 18 päivänä tammikuuta 2001 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	32,96	1104 23 10 9100	A00	EUR/t	35,31
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	28,25	1104 23 10 9300	A00	EUR/t	27,07
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	28,25	1104 29 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	A00	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	A00	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	A00	EUR/t	66,92	1104 30 10 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 12 00 9100	A00	EUR/t	66,92	1104 30 90 9000	A00	EUR/t	5,89
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	42,37	1107 10 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	32,96	1107 10 91 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	28,25	1108 11 00 9200	A00	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	28,25	1108 11 00 9300	A00	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	A00	EUR/t	31,42	1108 12 00 9200	A00	EUR/t	37,66
1103 19 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	A00	EUR/t	37,66
1103 21 00 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	A00	EUR/t	37,66
1103 29 20 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	A00	EUR/t	37,66
1104 11 90 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	A00	EUR/t	69,92
1104 12 90 9100	A00	EUR/t	74,36	1108 19 10 9300	A00	EUR/t	69,92
1104 12 90 9300	A00	EUR/t	59,49	1109 00 00 9100	A00	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	A00	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	36,90
1104 19 50 9110	A00	EUR/t	37,66	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	28,25
1104 19 50 9130	A00	EUR/t	30,60	1702 30 91 9000	A00	EUR/t	36,90
1104 21 10 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	A00	EUR/t	28,25
1104 21 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	A00	EUR/t	28,25
1104 21 50 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	A00	EUR/t	36,90
1104 21 50 9300	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	A00	EUR/t	28,25
1104 22 20 9100	A00	EUR/t	59,49	1702 90 75 9000	A00	EUR/t	38,66
1104 22 30 9100	A00	EUR/t	63,21	1702 90 79 9000	A00	EUR/t	26,84
				2106 90 55 9000	A00	EUR/t	28,25

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsitelty siten, että tärkkelys on esihyytelöitynyt.

⁽²⁾ Tuet myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EYVL L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 98/2001,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2001,
viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellet-
tavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitetut tekijät.
- (3) Vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen

tarvittava viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95.

- (4) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan.
- (5) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.
- (6) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruisiksi.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 18 päivänä tammikuuta 2001 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9100	A00	EUR/t	10,25
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	A00	EUR/t	9,50
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	A00	EUR/t	8,75
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9170	A00	EUR/t	8,25
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9180	A00	EUR/t	7,75
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	—	EUR/t	—	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	54,75
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	43,25
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
				1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1) sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 99/2001,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2001,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1701/2000 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta tiettyjä AKT-valtioita, vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1701/2000⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2019/2000⁽⁶⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1701/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 12. ja 18. tammikuuta 2001 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 7,50 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 195, 1.8.2000, s. 18.

⁽⁶⁾ EYVL L 241, 26.9.2000, s. 37.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 100/2001,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2001,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2014/2000 tarkoitetun
tavallisen tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyihin AKT-maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2014/2000⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o

1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2014/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 12. ja 18. tammikuuta 2001 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 9,00 EUR/t kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 241, 26.9.2000, s. 23.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 101/2001,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2001,
ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2317/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja ja Kanadaa, vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2317/2000⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2317/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 12. ja 18. tammikuuta 2001 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta ohran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 0,00 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 267, 20.10.2000, s. 23.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 102/2001,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2001,
rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1740/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin vietävän rukiin vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1740/2000 ⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o

1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1740/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 12. ja 18. tammikuuta 2001 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta rukiin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 39,97 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 199, 5.8.2000, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 103/2001,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2001,
asetuksessa (EY) N:o 2097/2000 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventiotoinenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa 3 päivänä lokakuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2097/2000 ⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 2097/2000.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 2097/2000 8 artiklassa säädetään, että komission voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.
- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.
- (4) Tässä asetuksessa määrätty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu välillä 12. ja 18. tammikuuta 2001 osana asetuksessa (EY) N:o 2097/2000 tarkoitettua kauran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 249, 4.10.2000, s. 15.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 104/2001,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2001,
maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2830/2000 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2830/2000⁽³⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista Portugaliin.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000⁽⁵⁾, komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetty perusteet. Tarjouskilpailun

voittaa se tarjouksen tekijä, jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2830/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 12. ja 18. tammikuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 32,45 EUR/t 5 000 t kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 328, 23.12.2000, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 105/2001,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2001,
A2-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 14 päivänä marraskuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2190/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 298/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2/2001 ⁽³⁾ vahvistetaan ohjeelliset vientituen määrät sekä ohjeelliset määrät, joille voidaan antaa A2-menettelyn mukaisesti muita kuin elintarvikeavun yhteydessä haettuja vientitodistuksia.
- (2) Taloudellinen tilanne huomioon ottaen ja toimijoilta A2-menettelyn mukaisista todistushakemuksista saatujen tietojen perusteella lopulliset vientituet appelsiinien, sitruunoiden ja omenoiden osalta olisi syytä vahvistaa muuksi kuin ohjeelliset vientituet, samoin kuin haettujen määrien myöntämisprosentit. Lopulliset määrät voivat olla enintään 50 prosenttia ohjeellisia määriä suuremmat.

- (3) Asetuksen (EY) N:o 2190/96 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti hakemukset, jotka koskevat vastaavaa lopullista määrää suurempaa määrää, on mitätöitävä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. A2-menettelyn mukaisten vientitodistusten, joita koskeva hakemus on jätetty asetuksen (EY) N:o 2/2001 1 artiklan mukaisesti, asetuksen (EY) N:o 2190/96 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuksi tosiasialliseksi hakupäiväksi vahvistetaan 19 päivä tammikuuta 2001.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen annettujen todistusten vientituen määrä on lopullinen, ja ne annetaan tämän asetuksen liitteessä ilmoitettuihin haettujen määrien myöntämistä koskeviin prosenttiosuuksiin asti.
3. Asetuksen (EY) N:o 2190/96 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti hakemukset, jotka koskevat liitteessä ilmoitettua vastaavaa lopullista määrää suurempaa määrää, on mitätöitävä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 34, 9.2.2000, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 1, 4.1.2001, s. 3.

LIITE

Tuote	Lopullinen vientituki (EUR/t netto)	Haettujen määrien myöntämisprosentti
Tomaatit	18	100 %
Appelsiinit	34	96 %
Sitruunat	19	40 %
Omenat	14	100 %

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

EU—BULGARIA-ASSOSIAATIONEUVESTON PÄÄTÖS N:o 4/2000,

tehty 23 päivänä marraskuuta 2000,

Bulgarian osallistumista yhteisön audiovisuaalisen politiikan mukaiseen ohjelmaan koskevien ehtojen ja edellytysten hyväksymisestä

(2001/49/EY)

ASSOSIAATIONEUVESTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bulgarian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen⁽¹⁾ ja erityisesti sen 92 ja 98 artiklan,

ottaa huomioon yhdeltä puolen Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä toiselta puolen Bulgarian tasavallan assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen lisäpöytäkirjan⁽²⁾ Bulgarian osallistumisesta yhteisön ohjelmiin ja erityisesti sen 1 ja 2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Lisäpöytäkirjan 1 artiklan mukaisesti Bulgaria voi osallistua yhteisön puiteohjelmiin, erityisohjelmiin, hankkeisiin tai muuhun toimintaan erityisesti audiovisuaali- ja kulttuurialoilla.
- (2) Lisäpöytäkirjan 2 artiklan mukaisesti assosiaationeuvosto päättää ehdoista ja edellytyksistä, jotka koskevat Bulgarian osallistumista 1 artiklassa tarkoitettuun toimintaan,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Bulgaria osallistuu päätöksillä 95/563/EY⁽³⁾ ja 95/564/EY⁽⁴⁾ perustettuun Euroopan yhteisön Media II -ohjelmaan liitteissä I ja II olevien ehtojen ja edellytysten mukaisesti, jotka ovat erottamaton osa tätä päätöstä.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2000.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sen tekemistä seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 2000.

Assosiaationeuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. MIHAILOVA

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.1994, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 317, 30.12.1995, s. 25.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 95/563/EY, tehty 10 päivänä heinäkuuta 1995, Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen edistämistä koskevan ohjelman täytäntöönpanosta (Media II — Kehittäminen ja levitys 1996—2000) (EYVL 321, 30.12.1995, s. 25).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 95/564/EY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan audiovisuaalisen ohjelmateollisuuden ammattilaisten koulutusohjelmien täytäntöönpanosta (Media II — Koulutus) (EYVL L 321, 30.12.1995, s. 33).

LIITE I

Bulgarian osallistumista Media II -ohjelmaan koskevat ehdot ja edellytykset

1. Bulgaria osallistuu kaikkiin Media II -ohjelman, jäljempänä 'ohjelma', mukaisiin toimiin edellyttäen, että:
 - hyväksytään aikataulu Bulgarian lainsäädännön täydelliselle yhdenmukaistamiselle televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY⁽¹⁾ kanssa.

Bulgaria osallistuu ohjelmaan päätöksessä 95/563/EY sekä päätöksessä 95/564/EY määriteltyjen tavoitteiden, perusteiden ja määräaikaisten mukaisesti sekä niissä säädettyjä menettelyjä noudattaen, ellei tässä päätöksessä toisin säädetä.
2. Osallistumisedellytykset täyttävien bulgarialaisten laitosten, järjestöjen ja yksityishenkilöiden hakemusten jättämiseen ja arviointiin sekä tarjoajien valintaan sovelletaan samoja ehtoja ja edellytyksiä kuin osallistumisedellytykset täyttäviin yhteisön laitoksiin, järjestöihin ja yksityishenkilöihin.
3. Media II -ohjelmaa koskevien päätösten asianomaisten säännösten mukaisesti Bulgaria ottaa käyttöön asianmukaiset kansallisen tason rakenteet ja mekanismit ja toteuttaa muut tarvittavat toimenpiteet varmistaa ohjelmien toteuttamisen yhteensovittamisen ja järjestelyn kansallisella tasolla. Erityisesti Bulgaria perustaa Media-deskin yhdessä Euroopan komission kanssa.
4. Bulgaria maksaa vuosittain Euroopan yhteisöjen talousarvioon rahoitusosuuden, jonka tarkoitus on kattaa ohjelmaan osallistumisesta aiheutuvat kustannukset.

Bulgarian rahoitusosuutta koskevat säännöt määritellään liitteessä II, joka on erottamaton osa tätä päätöstä. Assosiaatiokomitea voi tarvittaessa mukauttaa rahoitusosuutta.
5. Yhteisön jäsenvaltiot helpottavat parhaansa mukaan Bulgarian ja yhteisön välillä liikkuvien ja edellytykset täyttävien ihmisten vapaata liikkuvuutta ja asumista heidän osallistuessaan tämän päätöksen soveltamisalaaan kuuluvaan toimintaan.
6. Komissio ja Bulgaria valvovat kumppanuuden perusteella jatkuvasti Bulgarian osallistumista ohjelmiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission ja yhteisön tilintarkastustuomioistuimen sellaisten tehtävien hoitoa, jotka koskevat ohjelmien valvontaa ja arviointia Media II -ohjelmasta (kehittäminen ja levitys) tehdyn päätöksen 7 artiklan ja Media II -ohjelmasta (koulutus) tehdyn päätöksen 6 artiklan nojalla. Bulgaria toimittaa yhteisölle tarvittavat kertomukset ja osallistuu tarvittaviin yhteisön määrittämiin erityistoimiin.
7. Bulgarian edustajat kutsutaan osallistumaan ennen ohjelmakomitean säännöllisiä kokouksia pidettäviin yhteensovittamiskokouksiin, jotka koskevat tämän päätöksen täytäntöönpanoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklassa (Media II — Koulutus) ja 5 artiklassa (Media II — Kehittäminen ja levitys) tarkoitettujen menettelyjen noudattamista. Komissio ilmoittaa Bulgarialle kyseisten säännöllisten kokousten tuloksista.
8. Komissio ja Bulgaria vaihtavat tietoja audiovisuaalialan lainsäädännön mukauttamisesta ja seuraavat jatkuvasti sen edistymistä, erityisesti direktiivin 89/552/ETY osalta. Bulgaria kutsutaan tarvittaessa osallistumaan direktiivin 97/36/EY mukaisen yhteyskomitean toimintaan.
9. Hakemusmenettelyssä, sopimuksissa, annettavissa kertomuksissa ja muissa ohjelmien hallinnollisissa järjestelyissä käytettävän kielen on oltava jokin yhteisön virallisista kielistä.

⁽¹⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

LIITE II

Bulgarian Media II -rahoitusosuus

1. Bulgarian rahoitusosuus kattaa:

- ohjelmasta myönnettävän taloudellisen tuen bulgarialaisille osanottajille,
- ohjelmasta Media-deskille myönnettävän taloudellisen tuen, jonka määrä on enintään 50 prosenttia toiminnan kokonaiskustannuksista,
- ohjelman hallinnolliset lisäkustannukset, jotka liittyvät komission vastuulla olevaan ohjelman hallinointiin ja aiheutuvat Bulgarian osallistumisesta siihen.

Bulgariaalaisten edunsaajien ja Bulgarian Media-deskin tämän ohjelman kautta saama taloudellinen tuki ei saa olla suurempi kuin Bulgarian maksama rahoitusosuus sen jälkeen, kun siitä on vähennetty hallinnolliset lisäkustannukset.

2. Bulgarian vuosittainen rahoitusosuus on 334 312 euroa vuodelle 2000. Tästä määrästä 23 402 euroa (7 prosenttia koko 334 312 euron määrästä) on tarkoitettu käytettäväksi sellaisten hallinnollisten lisäkustannusten kattamiseen, jotka liittyvät komission vastuulla olevaan ohjelman hallinointiin ja aiheutuvat Bulgarian osallistumisesta siihen.
3. Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavaa varainhoitoasetusta sovelletaan erityisesti Bulgarian rahoitusosuuden hallintaan.

Tämän päätöksen tultua voimaan komissio pyytää Bulgariaa toimittamaan sen tämän päätöksen mukaista rahoitusosuutta vastaavat varat.

Rahoitusosuus ilmoitetaan euroina, ja se maksetaan komission euromääräiselle pankkitilille.

Bulgaria maksaa osuutensa tämän päätöksen soveltamisalaa kuuluvista vuosikustannuksista rahoituspyynnön mukaisesti ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua pyynnön lähettämisestä. Jos osuuden maksu viivästyy, Bulgaria maksaa viivästyskorkoa maksamattomasta määrästä eräpäivästä alkaen. Viivästyskorkona käytetään eräpäivän kuukautena voimassa olevaa Euroopan keskuspankin euromääräisiin toimiinsa soveltamaa korkoa 1,5 prosenttiyksiköllä korotettuna.

4. Bulgaria maksaa 2 kohdassa tarkoitettut hallinnolliset lisäkustannukset kansallisesta talousarviostaan.
5. Vuonna 2000 Bulgaria maksaa 23 402 euroa kansallisesta talousarviostaan (mikä vastaa 7 prosentin hallinnollisia lisäkustannuksia), ja 310 910 euroa maksetaan vuosittaisesta Phare-ohjelmasta, jollei Phare-ohjelman säännöllisistä ohjelmointimenettelyistä muuta johdu.
-

AKT—EY-MINISTERINEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 2/2000,
tehty 15 päivänä joulukuuta 2000,
rahoitustuen myöntämisestä AKT-valtioiden teollisuuden ja liiketoiminnan kehitystä edistävälle
investointien rahoitusohjelmalle

(2001/50/EY)

AKT—EY-MINISTERINEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Mauritiuksessa 4 päivänä marraskuuta 1995 allekirjoitetulla sopimuksella tarkistetun neljännen AKT—EY-yleissopimuksen, jonka voimassaoloaikaa jatkettiin suurlähettiläskomitean päätöksellä N:o 1/2000, ja erityisesti sen 282 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neljännessä AKT—EY-yleissopimuksessa korostetaan yksityissektorin asemaa talouksien rakenneuudistuksessa ja erityisesti työpaikkojen luomisessa, tulojen kasvattamisessa ja AKT-valtioiden talouksien integroimisessa maailmantalouteen.
- (2) Sekä julkisen että yksityisen sektorin investointirahoitukseen on osoitettu huomattavasti varoja varaamalla 1 825 miljoonaa euroa riskipääomatoimiin Euroopan kehitysrahastosta (EKR).
- (3) Riskipääomasitoumusten kokonaismäärä on 31 päivänä heinäkuuta 2000 ensimmäisen ja toisen rahoituspöytäkirjan osalta 1 312 miljoonaa euroa. Tämän määrän lisäksi tulevat 190 miljoonaa euron suuruiset hyväksytyt ja allekirjoittamista odottavat lainat. Nämä kaksi määrää ovat yhteensä 1 502 miljoonaa euroa eli 82,3 prosenttia yleissopimuksen nojalla Euroopan investointipankin (EIP) riskipääomatoimiin osoitetusta kokonaismäärärahasta.
- (4) Yhteisö on muun ohessa omaksunut uuden strategian kehitysmaiden yksityissektorin kehittämiseksi korostaen paitsi makrotalouden uudistuspolitiikkojen tukemista myös tukea meso- ja mikrotalouden tasolla.
- (5) AKT—EY-ministerineuvosto pitää olennaisen tärkeänä sitä, että kahdeksannesta EKR:stä tällä hetkellä rahoitettavat välineet ja aloitteet eivät vaaranna voimavarojen puutteen vuoksi erityisesti investointirahoituksen osalta. Jos maksusitoumukset kuitenkin pysyvät nykyisellä tasolla, riskipääomatoimiin neljännen AKT—EY-yleissopimuksen nojalla osoitettujen varojen määrä saatetaan käyttää kokonaisuudessaan ennen Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta allekirjoitetun AKT—EY-kumppanuussopimuksen voimaantuloa ja uuden investointijärjestelyjen varojen käyttöön saamista.
- (6) AKT—EY-ministerineuvosto on 27 päivänä heinäkuuta 2000 tehnyt päätöksen N:o 1/2000 siirtymätoimista, joita sovelletaan 2 päivästä elokuuta 2000 Cotonoun

AKT—EY-sopimuksen voimaantuloon. Mainitussa päätöksessä otetaan huomioon tarve varmistaa kehitysrahoitusyhteistyön jatkuvuus.

- (7) Käytettävissä olevia rahoitusvaroja olisi erityisesti yksityisen sektorin osalta lisättävä, jotta estetään rahoituksen keskeytyminen varojen loppumisen vuoksi.
- (8) AKT-valtioissa toteutettaviin investointitoimiin voitaisiin EIP:n jo ohjelmoimien 1 825 miljoonaa euron lisäksi käyttää noin 300 miljoonaa euroa seuraavien kolmen vuoden aikana. Nämä varat olisi otettava käyttöön kaikkien AKT-valtioiden yksityissektorin tueksi perustettavan investointien rahoitusohjelman rahoittamiseen.
- (9) Tämän päätöksen nojalla toteutettavia riskipääomatoimia olisi täydennettävä merkittävällä yksityissektorin rahoituksella, ja niillä olisi edistettävä paikallisen hallinnon valmiuksia. Osa riskipääomatoimiin tämän päätöksen nojalla osoitetuista varoista olisi käytettävä paikallisten rahoituslaitosten kehittämisen tukemiseen.
- (10) AKT—EY-ministerineuvosto päättää myöhemmin niiden varojen käytöstä, jotka palautuvat ohjelman käyttöön lainanottajien maksettua investoinnit takaisin,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Kahdeksannen EKR:n ja sitä edeltävien rahastojen jakamatta jääneitä ohjelmoitavia varoja sekä kuudennen ja seitsemännen EKR:n riskipääomatoimiin ja korkotukiin tarkoitettuja käyttämättä jääneitä varoja voidaan käyttää riskipääomatoimien rahoittamiseen AKT-valtioissa enintään 300 miljoonaa euron määrään asti seuraavasti:

- kahdeksannen EKR:n osoittamatta jääneistä ohjelmoitavista varoista enintään 183 miljoonaa euroa näihin toimiin,
- kuudennen EKR:n käyttämättä jääneistä riskipääomavaroista enintään 55 miljoonaa euroa näihin toimiin,
- seitsemännen EKR:n käyttämättä jääneistä korkotukivaroista enintään 62 miljoonaa euroa näihin toimiin.

Nämä varat täydentävät kahdeksannesta EKR:stä riskipääomatoimiin osoitettuja varoja, ja EIP hallinnoi niitä.

2 artikla

Asianomaisilta tahoilta tullaan EIP:tä kehottamaan hallinnoimaan rahoitusohjelmaa ja toimia voimassa olevien menettelyjen ja neljännessä AKT—EY-yleissopimuksessa määriteltyjen riskipääoman käyttöön ja jakamiseen liittyvien perusteiden mukaisesti.

AKT—EY-ministerineuvosto päättää myöhemmin tavasta, jolla käytetään varoja, jotka palautuvat rahoitusohjelman käyttöön lainanottajien maksettua investoinnit takaisin.

Rahoitusohjelma päättyy kolmen kuukauden kuluttua Cotonoun AKT—EY-sopimuksen voimaantulosta. EIP ei tämän kolmen kuukauden jakson päätyttyä voi tehdä rahoituspäätöksiä.

3 artikla

Komissio toteuttaa tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 2000.

AKT—EY-ministerineuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. GILLOT

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 20 päivänä joulukuuta 2000,
naisten ja miesten tasa-arvoon liittyvää yhteisön strategiaa koskevan toimintaohjelman perustami-
sesta (2001—2005)

(2001/51/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 13 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Naisten ja miesten tasa-arvoinen kohtelu on yhteisön oikeuden perusperiaate, ja tämän periaatteen mukaisesti annetuilla direktiiveillä ja muilla säädöksillä on kohennettu naisten asemaa merkittävällä tavalla.
- (2) Yhteisön tasolla toteutetuista toimista saadut kokemukset ovat osoittaneet, että naisten ja miesten tasa-arvon edistäminen edellyttää käytännössä useita eri toimenpiteitä ja erityisesti lainsäädäntöä ja käytännön toimia, jotka ovat toisiaan vahvistavia. Lisäksi kokemus on osoittanut, että yhteisön työssä tällä alalla on yhdistettävä läpäisyperiaate ja erityistoimet. Kokemuksesta tiedetään myös, että miehillä on tärkeä tehtävä sukupuolten tasa-arvon saavuttamisessa.
- (3) Sukupuoleen perustuvan rakenteellisen syrjinnän edelleen esiintyminen, monien naisten kokemaa kaksoisyrjintää ja usein moniperusteinen syrjintä, sekä naisten ja miesten eriarvoisen kohtelun jatkuminen edellyttävät, että yhteisö jatkaa ja tehostaa toimiaan tällä alalla sekä että otetaan käyttöön uusia menetelmiä ja lähestymistapoja.
- (4) Euroopan parlamentti on miesten ja naisten tasa-arvoisia mahdollisuuksia koskevan yhteisön keskipitkän aikavälin toimintaohjelman (1996—2000) toteuttamista käsittelevästä komission välikertomuksesta antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁵⁾ kehottanut komissiota tekemään ehdotuksen viidenneksi toimintaohjelmaksi.
- (5) Neuvosto painotti 22 päivänä lokakuuta 1999 antamassaan päätelmissä naisten ja miesten välistä tasa-arvoa edistävän uuden toimintaohjelman merkitystä.

- (6) Pekingissä 15 päivänä syyskuuta 1995 pidetty neljäs naisten maailmankonferenssi hyväksyi julistuksen ja toimintaohjelman, jossa se kehottaa hallituksia, kansainvälistä yhteisöä ja kansalaisyhteiskuntaa toteuttamaan strategisia toimenpiteitä naisiin kohdistuvan syrjinnän lopettamiseksi sekä naisten ja miesten tasa-arvon esteiden raivaamiseksi. New Yorkissa 5—9 päivänä kesäkuuta 2000 järjestetyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen yhteydessä pidetyn seurantakokouksen päätöslauselmassa ja tuolloin suoritettua arvioinnissa (Peking + 5) vahvistettiin julistus ja toimintaohjelma sekä tehostettiin toimintaohjelmaa erällä aloilla. Samalla todettiin uudelleen toimintaohjelman täydellisen ja nopean toteuttamisen tarve.
- (7) Kaikki jäsenvaltiot ja jäsenyyttä hakeneet ehdokkaat ovat allekirjoittaneet ja ratifioineet kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen.
- (8) Lissabonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 ja Santa Maria da Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota ja jäsenvaltioita edistämään työllisyyspolitiikoissa kaikkia yhtäläisiin mahdollisuuksiin liittyviä näkökohtia, esimerkiksi vähentämällä ammattialojen eriytymistä sekä helpottamalla työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista erityisesti määrittämällä uudet arviointiperusteet parempien lastenhoitopalvelujen tarjoamiseksi. Eurooppa-neuvosto määritteli myös määrällisiä tavoitteita muun muassa naisten työllisyysasteen nostamiseksi nykyisestä 51 prosentista 60 prosenttiin vuoteen 2010 mennessä.
- (9) Neuvosto korosti 29 päivänä kesäkuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ naisten ja miesten tasapuolisen työ- ja perhe-elämään osallistumisen tärkeyttä.
- (10) Yhteisön uusi naisten ja miesten tasa-arvoa koskeva puitestrategia koskee kaikkia yhteisön toimia, joilla perustamissopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti pyritään poistamaan eriarvoisuutta naisten ja miesten välillä sekä edistämään naisten ja miesten välistä tasa-arvoa. Tässä päätöksessä säädetään tarvittavista rakenteista tarpeellisia laaja-alaisia toimia ja yhteensovittamista varten, jotta yhteisön puitestrategian täytäntöönpanossa varmistetaan johdonmukaisuus ja edistetään yhteisvaikutusta.

⁽¹⁾ EYVL C 337 E, 28.11.2000, s. 196.

⁽²⁾ Lausunto annettu 15. marraskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Lausunto annettu 28. marraskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Lausunto annettu 23. lokakuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EYVL C 279, 1.10.1999, s. 88.

⁽⁶⁾ EYVL C 218, 31.7.2000, s. 5.

- (11) Yhteisön toimien lisäarvon vahvistamiseksi komission on tarpeen varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tämän päätöksen mukaisesti toteuttavien toimien ja muiden asiaan liittyvien — erityisesti yhteensovittettua työllisyysstrategiaa, sosiaalipolitiikkaa, Euroopan sosiaalirahastoa, koulutusta, ammatillista koulutusta ja nuorisoa koskevien — yhteisön politiikkojen, välineiden ja toimien johdonmukaisuus ja täydentävyys kaikilla tasoilla.
- (12) Toimiin, joilla on tarkoitus vahvistaa naisten ja miesten tasa-arvon edistämiseen osallistuvien tärkeimpien toimijoiden toimintamahdollisuuksia, on kuuluttava tietojen, kokemusten ja hyvien toimintatapojen vaihto verkkojen välillä, mukaan luettuna jäsenvaltioiden parlamenttien ja Euroopan parlamentin naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia käsittelevien valiokuntien verkko sekä komission asiantuntijaverkko. Yhteisvaikutuksen edistämistä verkkojen jäsenten välillä on pidettävä ensisijaisena.
- (13) On tärkeää, että komissio ja jäsenvaltiot pyrkivät siihen, että kaikki tämän ohjelman puitteissa julkaistavat tekstit, suuntaviivat ja tarjouspyynnöt laaditaan selvällä, yksinkertaisella ja ymmärrettävällä kielellä.
- (14) Kaikkien yhteisön toimien onnistuneen toteuttamisen edellytyksenä on niiden tulosten valvonta ja arviointi suhteessa asetettuihin tavoitteisiin.
- (15) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käyttäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (16) Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa (ETA-sopimuksessa) määrätään Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Euroopan talousalueeseen kuuluvien Euroopan vapaakauppa-alueen maiden (EFTA/ETA-maat) yhteistyön lisäämisestä sosiaalialalla. Lisäksi olisi huolehdittava siitä, että näihin ohjelmiin voisivat osallistua myös Keski- ja Itä-Euroopan ehdokasmaat Eurooppa-sopimuksissa, niiden lisäpöytäkirjoissa ja asianomaisten assosiaationeuvostojen päätöksissä määrättyjen edellytysten mukaisesti, sekä Kypros, Malta ja Turkki. Tämä osallistuminen rahoitetaan lisämäärärahoihin näiden maiden kanssa sovittavien menettelyjen mukaisesti.
- (17) Tämän ohjelman täytäntöönpanossa on muiden kansainvälisten järjestöjen, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, Kansainvälisen työjärjestön ja Euroopan neuvoston toteuttama työ erityisen merkittävää.

- (18) Tähän päätökseen sisältyy talousarviota koskevasta kuminalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽²⁾ 34 kohdan mukainen rahoitusohje koko ohjelman keston ajaksi, tämän kuitenkin vaikuttamatta perustamissopimuksen mukaiseen budjettivallan käyttäjän toimivaltaan.
- (19) Koska suunnitellun naisten ja miesten välisen tasa-arvon edistämiseen tähtäävän yhteisön toiminnan tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, koska siihen tarvitaan monenkeskistä kumppanuutta, valtioiden rajat ylittävää tiedonvaihtoa ja yhteisön laajuista hyvien toimintatapojen levittämistä, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ohjelman perustaminen

Tällä päätöksellä perustetaan 1 päivän tammikuuta 2001 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi naisten ja miesten tasa-arvoon liittyvää yhteisön strategiaa koskeva yhteisön toiminta-ohjelma, jäljempänä 'ohjelma'. Ohjelman tarkoituksena on edistää naisten ja miesten tasa-arvoa erityisesti avustamalla ja tukemalla yhteisön puitestategiaa.

2 artikla

Periaatteet

1. Ohjelma on eräs naisten ja miesten tasa-arvoa koskevan yhteisön yleisstrategian toteuttamiseen tarvittava väline, joka koskee kaikkia naisten ja miesten tasa-arvoon tähtääviä yhteisön politiikkoja ja toimia, muun ohessa läpäisyperiaatteen huomioon ottavia politiikkoja sekä naisiin kohdistettuja erityistoimia.

2. Ohjelmalla sovitaan yhteen, tuetaan ja rahoitetaan laaja-alaisen toimien täytäntöönpanoa naisten ja miesten tasa-arvoa edistävän yhteisön puitestategian toiminta-aloilla. Näitä toiminta-aloja ovat: talouselämä, yhtäläinen osallistuminen ja edustus, sosiaaliset oikeudet, kansalaisyhteiskunta, samoin kuin naisten ja miesten sukupuoliroolit sekä -stereotyyptit. Naisten ja miesten tasa-arvon periaatteen huomioon ottamisen unionin laajentumisprosessissa sekä läpäisyperiaatteen yhteisön ulkosuhteissa ja kehitysyhteistyöpolitiikoissa on kuuluttava yhteisön puitestategian kaikkiin toiminta-aloihin.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.

3 artikla

Tavoitteet

Edellä 2 artiklassa tarkoitettujen periaatteiden mukaisesti ja tuleva lainsäädäntötoiminta tarvittaessa huomioon ottaen ohjelmalla on seuraavat tavoitteet:

- a) edistää ja levittää naisten ja miesten tasa-arvon perusteena olevia arvoja ja käytäntöjä;
- b) parantaa naisten ja miesten tasa-arvoon liittyvien näkökoh-
tien ymmärtämistä myös välittömän ja välillisen sukupuoli-
syrjinnän sekä naisiin kohdistuvan moniperusteisen
syrjinnän osalta, tarkastelemalla poliitikkojen ja käytäntöjen
tehokkuutta niiden alustavan analyysin, täytäntöönpanon
seurannan ja vaikutuksen arvioinnin avulla;
- c) kehittää toimijoiden valmiuksia edistää tehokkaasti naisten
ja miesten tasa-arvoa erityisesti tukemalla tietojen ja hyvien
käytäntöjen vaihtoa sekä työskentelyn verkottumista
yhteisön tasolla.

4 artikla

Yhteisön toimet

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttami-
seksi toteutetaan seuraavat valtioiden rajat ylittävät yhteisön
toimet:

- a) valistus, jossa korostetaan ensisijaisesti naisten ja miesten
tasa-arvon edistämisen yhteisön ulottuvuutta ja tuodaan
esiin ohjelman tulokset, erityisesti julkaisujen, kampanjoiden
ja tapahtumien avulla;
- b) analysointi, jossa selvitetään naisten ja miesten tasa-arvoon
liittyviä tekijöitä ja poliitikkoja, mihin kuuluu myös tilas-
tojen keruu, tutkimukset, sukupuolivaikutusten arviointi,
välineiden ja mekanismien käyttö, indikaattorien ja esiku-
vien kehittäminen sekä tulosten tehokas levittäminen. Tähän
toimintaan sisältyy lisäksi tasa-arvoa koskevan yhteisön lain-
säädännön täytäntöönpanon ja soveltamisen seuranta arvi-
oimalla lainsäädännön ja käytäntöjen vaikutuksia ja tehok-
kuutta;
- c) valtioiden rajat ylittävä yhteistyö toimijoiden välillä edistä-
mällä yhteisön tasolla tapahtuvan työskentelyn verkottu-
mista ja tiedonvaihtoa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimien täytäntöönpanoa
koskevat säännökset ovat liitteessä.

5 artikla

Ohjelman täytäntöönpano ja jäsenvaltioiden kanssa harjoitettava yhteistyö

1. Komissio

- a) varmistaa ohjelmaan kuuluvien yhteisön toimien toteutta-
misen liitteen mukaisesti;
- b) kuulee säännöllisesti 7 artiklassa tarkoitettua komitean
jäseniä sekä yhteisön tason työmarkkinaosapuolten ja
kansalaisjärjestöjen edustajia ohjelman toteuttamisesta ja
seurannasta sekä ohjelmaan liittyvistä politiikan suuntavi-
voista. Tätä silmällä pitäen komissio toimittaa tarpeelliset
tiedot hallituksista riippumattomille järjestöille ja työmark-
kinaosapuolille. Komissio ilmoittaa mainitulle komitealle
näistä näkökannoista;
- c) rohkaisee aktiivista kumppanuutta ja vuoropuhelua kaikkien
ohjelmaan osallistuvien välillä muun muassa naisten ja
miesten tasa-arvoa edistävän yhtenäisen ja yhteensovitettun
lähestymistavan edistämiseksi.

2. Komissio toteuttaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tarvit-
tavat toimenpiteet, joilla

- a) edistetään kaikkien asianomaisten osapuolten osallistumista
ohjelmaan;
- b) varmistetaan osana ohjelmaa toteutetuista toimista saatujen
tulosten levittäminen;
- c) ohjelmasta tiedotetaan ymmärrettävällä tavalla ja varmistee-
tään ohjelman tukea saavia toimia koskeva asianmukainen
julkisuus ja seuranta.

6 artikla

Täytäntöönpanotoimet

1. Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista,
jäljempänä mainittuja seikkoja koskevista toimenpiteistä pääte-
tään 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä
noudattaen:

- a) ohjelman täytäntöönpanoa koskevat yleiset suuntaviivat;
- b) ohjelman mukaisten toimien täytäntöönpanoa koskeva
vuosittainen toimintasuunnitelma;
- c) yhteisön myöntämä rahoitustuki;
- d) vuosittainen talousarvio ja määrärahojen jakautuminen
ohjelman mukaisille eri toimille;
- e) Euroopan yhteisön tukemien toimien valintaa koskevat yksi-
tyiskohtaiset säännöt, samoin kuin komission ehdottama
luettelo tällaista tukea saavista toimista;
- f) ohjelman seuranta- ja arviointiperusteet sekä erityisesti
kustannustehokkuus sekä tulosten levittämistä koskevat
yksityiskohtaiset säännöt.

2. Muiden seikkojen osalta tämän päätöksen täytäntöönpa-
nemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 7 artiklan 3
kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

7 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kahdeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.
4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

8 artikla

Yhteistyö muiden komiteoiden kanssa

Komissio tiedottaa komitealle säännöllisesti muista naisten ja miesten välistä tasa-arvoa edistävästä yhteisön toimista, jotta varmistetaan ohjelman johdonmukaisuus ja täydentävyys muiden 9 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden kanssa. Tarvittaessa komissio luo säännöllisen ja rakenteellisen yhteistyön komitean ja muiden tämän alan poliitikkojen, välineiden ja toimien yhteyteen perustettujen seurantakomiteoiden välille.

9 artikla

Johdonmukaisuus ja täydentävyys

1. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjelman sekä muiden unionin ja yhteisön toimintalinjojen, välineiden ja toimien välisen yleisen johdonmukaisuuden ottamalla erityisesti käyttöön asianmukaiset järjestelyt ja välineet, kuten sukupuolivaikutusten arvioinnin, seurantamenetelmät ja suoritusten arviointiperusteet, jotta se voi sovittaa yhteen ohjelman toimet sekä toimet, joilla on erityistä merkitystä naisten aseman parantamisen kannalta, ja joihin kuuluvat muun muassa tutkimus, työllisyys, syrjimättömyys, köyhyyden ja syrjäytymisen torjunta, terveys, koulutus, ammatillista koulutusta ja nuorisoa koskeva politiikka, kulttuuri, oikeus- ja sisäasiat sekä yhteisön laajentuminen ja ulkosuhteet (mukaan luetuna yhteisön ulkoiset toimet ihmisoikeuksien alalla).

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat ohjelman nojalla toteutettavien toimien ja muiden asiaan liittyvien unionin ja yhteisön toimien — kuten Daphne-, Stop-, Phare- ja Meda-ohjelmien, tutkimuksen puiteohjelman, sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa koskevan ohjelman, sosiaalisen toimintaohjelman ja syrjinnän torjumista koskevan toimintaohjelman (2001—2006) nojalla tuettujen toimien — välisen johdonmukaisuuden ja täydentävyyden.

Tässä ohjelmassa on otettava huomioon erityistoimet, joita yhteisö mahdollisesti toteuttaa rakennerahastojen, yhteisön Equal-aloitteen tai työllisyysstrategian tehostamiseen liittyvän yhteistyön edistämisen puitteissa naisten ja miesten tasa-arvoisen kohtelun edistämiseksi työssä.

3. Jäsenvaltioiden on edistettävä tämän ohjelman mukaisten toimien johdonmukaisuutta ja täydentävyyttä kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla toteutettujen toimien kanssa, sekä pyrittävä varmistamaan tämä kaikin mahdollisin keinoin.

10 artikla

EFTA/ETA-maiden, Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneiden maiden sekä Kyproksen, Maltan ja Turkin osallistuminen

Ohjelmaan voivat osallistua

- a) EFTA/ETA-maat ETA-sopimuksessa vahvistettujen ehtojen mukaisesti;
- b) Keski- ja Itä-Euroopan (KIE) ehdokasvaltiot Eurooppa-sopimuksissa, niiden lisäpöytäkirjoissa ja asianomaisten assosiaationeuvostojen päätöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti;
- c) Kypros, Malta ja Turkki, joiden osallistuminen rahoitetaan lisämäärärahoilla kyseisten maiden kanssa sovittavien menettelyjen mukaisesti.

11 artikla

Rahoitus

1. Ohjeellinen määräraha tämän ohjelman toteuttamiselle kaudella 2001—2005 on 50 miljoonaa euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää vuotuiset määrärahat rahoitusnäkömiin rajoissa.

12 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio varmistaa ohjelman säännöllisen seurannan yhteistyössä 7 artiklassa tarkoitettujen komiteoiden kanssa.

2. Komissio tekee ohjelmasta väliarvioinnin ja loppuarvioinnin riippumattomien ulkopuolisten asiantuntijoiden avustamana. Arvioinnissa otetaan huomioon toteutettujen toimien tarkoituksenmukaisuus, tehokkuus ja kustannustehokkuus suhteessa 3 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin. Siinä pyritään myös arvioimaan ohjelman vaikutus kokonaisuudessaan.

Arvioinnissa tarkastellaan lisäksi ohjelman mukaisten toimien ja muiden yhteisön politiikkojen, välineiden ja toimien välistä täydentävyyttä.

3. Komissio toimittaa arviointia koskevan välikertomuksen Euroopan parlamentin, neuvoston, talous- ja sosiaalikomitean sekä alueiden komitean käsiteltäväksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003.

4. Komissio toimittaa lopullisen arviointikertomuksen Euroopan parlamentin, neuvoston, talous- ja sosiaalikomitean sekä alueiden komitean käsiteltäväksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa arviointikertomuksissa ilmoitetaan, minkä verran varoja on annettu komission, jäsenvaltioiden, julkisyhteisöjen sekä hallituksista riippumattomien järjestöjen käyttöön.

13 artikla

Osoittaminen

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

É. GUIGOU

LIITE

I TOIMINTA-ALAT

Edellä 2 artiklassa tarkoitettujen periaatteiden mukaisesti ohjelman toiminta-alaan voi kuulua yksi tai useampi seuraavista aloista perustamissopimuksessa määritellyn yhteisön toimivallan rajoissa:

1) **Talouselämä**

Tämä ala koskee työmarkkinoilla vallitsevia naisten ja miesten välisiä eroja ja keinoja niiden poistamiseksi. Toimilla pyritään parantamaan naisten työllisyyttä ja vähentämään heidän työttömyyttään sekä helpottamaan työ- ja perhe-elämän yhteenniveltämistä naisten ja miesten osalta.

Miesten ja naisten välistä eriytymistä työmarkkinoilla, vertikaali eriytyminen (lasikatto) mukaan lukien, ja sukupuolten välisiä palkkaeroja, joita 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut yhteisön ohjelmat pääasiassa koskevat, voidaan käsitellä ohjelmassa silloin, kun pyritään varmistamaan tämän ohjelman koskemia eri aloja koskeva yhtenäistetty lähestymistapa tai kun kohteena olevia toimia ei rahoiteta mainituista muista ohjelmista.

2) **Yhtäläinen osallistuminen ja edustus**

Tämä ala koskee naisten vähäistä edustusta päätöksentekolimissä. Toimilla hyväksytään strategioita ja välineitä, joilla edistetään naisten osallistumista poliittiseen, taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen päätöksentekoon kaikilla tasoilla, ja niihin sisältyy myös ulkosuhteisiin ja kehitysyhteistyöhön liittyviä toimia (esimerkiksi naisten rooli kansainvälisissä tehtävissä ja heidän osallistumisensa niihin).

3) **Sosiaaliset oikeudet**

Läpäisyperiaate on otettava tehokkaasti huomioon kaikilla naisten päivittäiseen elämään vaikuttavilla politiikan aloilla, kuten liikenteessä, kansanterveydessä ja muilla perusteilla tapahtuvan syrjinnän torjunnassa. Toimet sovitaan yhteen syrjinnän torjumista koskevan yhteisön toimintaohjelman ja muiden asiaankuuluvien yhteisön toimintaohjelmien toimien kanssa. Toimilla pyritään parantamaan erityisesti sosiaalista suojelua koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa ennen muuta vanhempainlomaan, raskauteen ja äitiyteen sekä työaikaan liittyvillä aloilla sekä löytämään keinoja niveltää perhe- ja työelämä helpommin yhteen, erityisesti määrittämällä arviointiperusteet lastenhoitopalvelujen ja vanhustenhoidon parantamiselle.

4) **Kansalaisyhteiskunta**

Tämä ala koskee naisten ihmisoikeuksien kunnioittamista. Toimilla edistetään naisten ihmisoikeuksien tunnustamista, yhtäläisiin mahdollisuuksiin perustuvien oikeuksien kunnioittamista sekä sukupuoleen liittyvän väkivallan ja naiskaupan torjuntaa.

5) **Naisten ja miesten sukupuoliroolit ja -stereotyyptit**

Tämä ala koskee stereotyyppisiä käsityksiä naisista ja miehistä sekä tarvetta muuttaa käyttäytymistä, asenteita, normeja ja arvoja naisten ja miesten yhteiskunnallisen aseman kehittämisen huomioon ottamiseksi. Toimiin sisältyy naisten ja miesten tasa-arvon huomioon ottaminen erityisesti koulutus-, kulttuuri-, tiede-, tiedotus-, nuoriso- ja urheilupolitiikoissa.

II OHJELMAAN OSALLISTUMINEN

Tässä liitteessä täsmennettyjen edellytysten ja täytäntöönpanoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti tähän ohjelmaan voivat osallistua kaikki julkiset ja/tai yksityiset elimet ja laitokset, jotka edistävät sukupuolten tasa-arvoa, erityisesti:

- a) jäsenvaltiot
- b) paikalliset ja alueelliset viranomaiset
- c) naisten ja miesten tasa-arvoa edistävät elimet
- d) työmarkkinaosapuolet
- e) hallituksista riippumattomat järjestöt
- f) yliopistot ja tutkimuslaitokset
- g) kansalliset tilastokeskukset
- h) tiedotusvälineet.

III TOIMINTATAVAT

Ohjelmasta voidaan tukea seuraavia rajat ylittäviä toimia:

Osa 1 — Valistus

1. Järjestetään konferensseja, seminaareja ja tapahtumia Euroopan tasolla.
2. Järjestetään jäsenvaltioissa sekä 10 artiklan mukaisesti ehdokasvaltioissa vuosittain laaja eurooppalainen tapahtuma, jonka teemana on jokin ohjelman painopisteenä oleva aihe.
3. Järjestetään valtioiden rajatylittävää tietojen vaihtoa ja hyvien käytäntöjen tunnistamista ja levittämistä tukevia eurooppalaisia tiedotuskampanjoita, mukaan lukien vuosittain myönnettävä palkinto yrityksille, jotka ovat edistäneet naisten ja miesten tasa-arvoa, sekä lisänneet tasa-arvokysymysten näkyvyyttä.
4. Julkaistaan aineistoa ohjelman tulosten levittämiseksi, esimerkiksi perustamalla hyvän käytännön esimerkkejä esittelevä Internet-sivusto, jossa on foorumi mielipiteiden vaihtoa varten ja tietokanta mahdollisista valtioiden rajat ylittävään vaihtoon osallistuvista kumppaneista sekä linkkejä jäsenvaltioissa oleville asiaankuuluville Internet-sivuille.
5. Toteutetaan kansainvälisiä aloitteita, kuten kokouksia, seminaareja tai kampanjoita, joissa käsiteltävä erityisaihe hyväksytään vuosittain 7 artiklassa tarkoitettun komitean kuulemisen jälkeen. Näiden toimien tarkoituksena on tukea ja parantaa naisten ja miesten tasa-arvoa koskevien kansallisten toimien yhteisvaikutusta ja kehittää yhteisön toimien lisäarvoa.
6. Järjestetään naisten ja miesten tasa-arvoa koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevia ja sitä tukevia seminaareja ja tiedotetaan näistä aiheista siten, että kiinnitetään erityistä huomiota jäsenyyttä hakeneiden ehdokasmaiden tarpeisiin ja vaatimuksiin.

Osa 2 — Analysointi ja arviointi

1. Kehitetään ja levitetään sukupuolen ja mahdollisesti iän perusteella laadittavia vertailukelpoisia tilastoja sekä naisten ja miesten asemaa eri toiminta-aloilla koskevia tilastosarjoja.
2. Kehitetään ja levitetään naisten ja miesten tasa-arvoa koskevien politiikkojen ja käytäntöjen tehokkuuden arvioimiseen käytettäviä menetelmiä ja indikaattoreita (esikuva-analyysi).
3. Analysoidaan naisten asemaa työmarkkinoilla, tasa-arvolainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa, sosiaalisen suojelun ja verotuksen vaikutuksia naisiin ja miehiin sekä naisten etenemistä päätöksentekotasolla ja julkistetaan tulokset.
4. Kerätään, arvioidaan ja levitetään tuoreita tietoja ja kokemuksia onnistuneista naisista tiedotusvälineissä koskevista aloitteista, menetelmistä ja tekniikoista, myös sellaisista, joilla on onnistuttu poistamaan sukupuolistereotypioita sekä edistämään myönteistä ja monitahoista nais- ja mieskuvaa tiedotusvälineissä.
5. Laaditaan naisten ja miesten tasa-arvoa Euroopan unionissa koskeva vuosittainen kertomus, jossa kuvataan erityisesti tavoitteiden saavuttamisessa saatua edistystä ja arvioidaan saavutettuja tuloksia.
6. Tehdään kohteena olevien alojen aihekohtaisia tutkimuksia sekä tiedotetaan niistä jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden omaksumia lähestymistapoja vertailemalla.
7. Toteutettavuustutkimuksessa selvitetään edellytyksiä sukupuolten tasa-arvoa tutkivan eurooppalaisen laitoksen perustamiseksi.

Komissio varmistaa tätä osaa täytäntöön pannesaan erityisesti sen johdonmukaisuuden ja täydentävyyden muiden komission yksiköiden tai eurooppalaisten virastojen, erityisesti Euroopan työ- ja elinolojen kehittämissäätien, tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevan yhteisön puiteohjelman sekä Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskukseen (Cedefop) toteuttamien toimien kanssa.

Osa 3 — Valmiuksien vahvistaminen

Naisten ja miesten tasa-arvon edistämisen keskeisten toimijoiden valmiuksien ja tehokkuuden parantamiseksi voidaan tukea seuraavia toimenpiteitä.

Valtioiden rajat ylittävät vaihtotoimet, joissa on mukana toimijoita vähintään kolmesta jäsenvaltiosta ja jossa siirretään tietoja, saatuja kokemuksia ja hyviä toimintatapoja. Näitä toimia voivat toteuttaa hallituksista riippumattomat järjestöt tai Euroopan tason työmarkkinaosapuolet, alueellisten tai paikallisten viranomaisten valtioiden rajat ylittävät verkostot sekä naisten ja miesten tasa-arvoa edistävät järjestöt.

Toimiin voi kuulua valittuja aihepiirejä koskevien menettelytapojen, menetelmien ja välineiden tehokkuuden vertailua, keskinäistä hyvien käytäntöjen välittämistä ja soveltamista, henkilövaihtoja, tuotteiden, menettelytapojen, strategioiden ja menetelmien kehittämistä yhteistyössä, hyvän käytännön mukaisten menetelmien, välineiden ja menettelytapojen mukauttamista erilaisiin olosuhteisiin ja/tai tulosten levittämistä, näkyvyyttä lisäävien aineistojen tuotantoa ja tapahtumien järjestämistä.

IV TUKIHAKEMUSTEN TEKEMINEN

- Osa 1 Tämän osan toimet 2, 3 ja 4 toteutetaan avoimella tarjouskilpailulla. Jäsenvaltioiden viranomaiset tai tasa-arvoelimet toteuttavat toimet 5 ja 6, joita voidaan tukea jäsenvaltioille suunnatulla rajoitetulla ehdotuspyynnöllä.
- Osa 2 Komissio toteuttaa tämän osan toimet yleensä tarjouskilpailun kautta. Toimi 1 toteutetaan asianmukaisten Eurostat-menettelyjen mukaisesti.
- Osa 3 Tämä osa toteutetaan komission järjestämällä avoimilla tarjouskilpailuilla, ja komissio tutkii perusteellisesti tehdyt tarjoukset. Toimien toteutuksesta voivat vastata hallituksista riippumattomat järjestöt tai Euroopan tason työmarkkinaosapuolet, alueellisten ja paikallisten viranomaisten valtioiden rajat ylittävät verkostot tai naisten ja miesten tasa-arvoa edistävien järjestöjen valtioiden rajat ylittävät verkostot.

V TOIMIEN TOTEUTTAMINEN

1. Toimet voidaan rahoittaa tarjouspyyntöjen perusteella tehtävien palvelusopimusten kautta tai tuella, jota myönnetään yhteisrahoitukseen muiden rahoituslähteiden kanssa. Jälkimmäisessä tapauksessa komission maksaman tuen osuus voi pääsääntöisesti olla enintään 80 % tuensaajan tosiasiallisista menoista.
 2. Ohjelmaa toteutettaessa komissio saattaa tarvita lisäresursseja, mukaan lukien asiantuntijoiden käyttö. Lisätarpeista päätetään meneillään olevaa resurssien kohdentamista koskevan arvioinnin yhteydessä.
 3. Ohjelmaa täytäntöönpantaessa komissio voi käyttää sekä komissiota että tuensaajia hyödyttävää asiantuntija- ja/tai hallinnollista apua, joka liittyy määrittelyyn, valmisteluun, hallintoon, seurantaan, tarkastukseen ja valvontaan.
 4. Komissio voi toteuttaa myös tiedotus-, julkaisu- ja levitystoimia. Lisäksi komissio voi toteuttaa arviointitutkimuksia ja järjestää asiantuntijoille seminaareja, tapaamisia ja muita kokouksia.
 5. Komissio laatii vuosittain työsuunnitelman, jossa eritellään ensisijaiset tavoitteet ja toteutettavat toimet. Lisäksi se määrittelee yksityiskohtaiset säännöt ja perusteet, joita sovelletaan ohjelman mukaisia toimia valittaessa ja rahoitettaessa. Komissio kuulee tällöin 7 artiklassa tarkoitettua komiteaa.
 6. Toteutettavissa toimissa noudatetaan täysin tietosuoja koskevia periaatteita.
-

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 20 päivänä syyskuuta 2000,
valtioneudesta, jonka Ranska on toteuttanut viinialalla

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2754)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2001/52/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I

MENETTELY

- (1) Ranskan viranomaiset ilmoittivat 3 päivänä helmikuuta 1999 päivätyllä, 8 päivänä helmikuuta 1999 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä Charentesin viinitilojen mukauttamista koskevasta tukiohjelmasta. Ohjelmasta pyydettiin lisätietoja 18 päivänä maaliskuuta ja 14 päivänä heinäkuuta 1999. Ranskan viranomaiset vastasivat 6 päivänä toukokuuta ja 28 päivänä heinäkuuta 1999 päivätyillä kirjeillä.
- (2) Komissio aloitti EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn kyseessä olevasta tuesta 15 päivänä lokakuuta 1999 päivätyllä kirjeellä nro SG (99) D/8176. Menettelyn aloittaminen koski ainoastaan kolmea Ranskan viranomaisten alunperin ilmoittamasta neljästä toimenpiteestä. Komissio ei vastustanut toimenpidettä, joka koski viiniköynnöksen lisäraivauspalkkioita.
- (3) Menettelyn aloittamista koskeva päätös julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽¹⁾. Komissio kehotti muita jäsenvaltioita ja asianomaisia esittämään huomautuksensa kyseisistä tuista. Komissio ei saanut huomautuksia kolmansilta osapuolilta. Ranskan viran-

omaiset toimittivat huomautuksensa 13 päivänä joulukuuta 1999 päivätyllä kirjeellä.

- (4) Ranskan viranomaiset tekivät 12 päivänä maaliskuuta 1999 ja 6 päivänä huhtikuuta 2000 ⁽²⁾ kaksi päätöstä tuen myöntämisedellytyksistä viinilajikkeiden osuuden mukauttamiseksi Cognacin alueen viinitiloilla markkinointivuosina 1998—1999 ja 1999—2000 ilmoittamatta niistä komissiolle ja odottamatta tutkintamenettelyn päättymistä. Komissio kääntyi uudelleen Ranskan viranomaisten puoleen 31 päivänä toukokuuta 2000 päivätyllä maatalouden pääosaston varapääjohtajan kirjeellä, ja kysyi viranomaisilta, oliko viinilajikkeiden osuuden mukauttamista koskevan kansallisen tuen täydennys pantu tosiasiallisesti täytäntöön. Viranomaisille muistutettiin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdasta, jossa määrätään valtioneustien toteuttamiskiellosta. Viranomaisille muistutettiin myös periaatteesta, jonka mukaan yhteismarkkinoille soveltumattomat tuet on perittävä takaisin. Ranskan viranomaiset toimittivat edellä mainitut lait 28 päivänä kesäkuuta 2000 päivätyllä kirjeellä, ja vahvistivat epäsuorasti toimenpiteen hyväksymisen.

II

KUVAUS

- (5) Tukiohjelmalla pyritään suuntaamaan Charentesin viinitilojen tuotantoa konjakintuotannosta muiden ns. maaviinien tuotantoon. Toimenpide johtuu alaa koettelevasta kriisistä, jonka vuoksi varastot ovat kasvaneet huomattavasti.
- (6) Tuotannon uudelleensuuntaamiseen pyritään neljällä toimenpiteellä, joiden tarkoituksena on edistää kuluttajien kysyntää vastaavien viinien tuotantoa ja vähentää konjakin tuotantomääriä.

⁽¹⁾ EYVL C 359, 11.12.1999, s. 7.

⁽²⁾ Ranskan virallinen lehti 11.4.1999 ja 23.4.2000.

Viinitarhan eri viinilajikkeiden osuuden mukauttamiseksi tarkoitetun kansallisen tuen täydentäminen

Tuella pyritään viiniviljelmien laadulliseen parantamiseen. Toimenpiteen tarkoituksena on kannustaa konjaktuottajia siirtymään maaviinien tuotantoon edistämällä tiettyjen viiniköynnöslajikkeiden käyttöä⁽¹⁾. Toimenpide koskee ainoastaan 1 000 hehtaarin alaa viiniviljelmistä.

Alustava talousarvio on 10 000 000 Ranskan frangia (1 524 000 euroa), ja se toteutetaan maksamalla 10 000 Ranskan frangin (1 524 euroa) hehtaarikohtainen lisätuki viiniviljelijöille, jotka saavat jo kansallista tukea viinilajikkeiden osuuden mukauttamiseksi.

Tukea maksettiin yhdeltä vuodelta, koska Ranskan viranomaiset ilmoittivat, että toimenpidettä ei voida vahvistaa monivuotiseksi ennen kuin on tehty arvio sen ensimmäisestä yksivuotiskaudesta.

Tukien taso oli seuraava:

- 24 000 Ranskan frangia hehtaarilta viiniviljelijälle, joka toimittaa koko tuotantonsa tuottajien markkinointiryhmittymälle tai tuottajien markkinointiryhmittymään kuuluville osuustoiminnallisille viinivalmistamoille. Tuen täydennysosa oli 34 000 Ranskan frangia hehtaarilta koko tuen osalta;
- 22 000 Ranskan frangia hehtaarilta viiniviljelijälle, jonka toimittaa osan tuotannostaan markkinointiryhmittymäksi hyväksytyille tuottajaryhmittymään kuuluvalla osuustoiminnallisella viinivalmistamolle tai markkinointiryhmittymäksi hyväksytyille tai tuottajien osakasyhmittymään tai viinitilojen rakenneuudistusjärjestöön kuuluvalla hyväksytyille tuottajaryhmittymälle. Tuen täydennysosa oli 32 000 Ranskan frangia hehtaarilta koko tuen osalta;
- 10 000 Ranskan frangia hehtaarilta kaikissa muissa tapauksissa. Tuen täydennysosa oli 20 000 Ranskan frangia hehtaarilta koko tuen osalta.

Tuottajien tekninen tuki

Tässä toimenpiteessä on kyse edellä mainitun toimenpiteen liitännäistoimenpiteestä, jonka tarkoituksena on auttaa viiniviljelijöitä arvioimaan tuotantotapaansa aiemmasta poikkeavalla tavalla ottamalla käyttöön viinitilan rakenneuudistusta koskeva ohjaus- ja koulutusohjelma. Ohjelmaan sisältyi tiedotustilaisuuksia, esitteiden jakamista sekä viiniviljelyä ja viinivalmistusta koskevaa teknistä neuvontaa. Ennakoitu talousarvio on 5 000 000 Ranskan frangia (762 000 euroa).

Konjakin myynninedistäminen

Kyseessä olevilla toimenpiteillä pyritään hillitsemään konjakin markkinoiden pienenemistä tuotteen myynninedistämistoimin. Toimiin sisältyy messujen ja näyttelyiden järjestämistä, PR-toimia sekä mainoskampanjoita.

Toimia järjestetään ensisijaisesti yhteisön ulkopuolisissa maissa, erityisesti Aasian ja Amerikan maissa. Ennakoitu talousarvio on 5 000 000 Ranskan frangia (762 000 euroa) vuodeksi 1999.

Raivauspalkkion täydennysosa

Kyseessä ovat rakenteelliset toimenpiteet, joilla pyritään konjakin tuotantokapasiteetin vähentämiseen Charentesin alueella.

- (7) Komissio katsoi ilmoitettujen toimenpiteiden tutkintamenettelyn aloittamisen yhteydessä viinitarhan eri viinilajikkeiden osuuden mukauttamiseksi tarkoitetun kansallisen tuen täydentämisen osalta, että viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2253/88⁽³⁾, 14 artiklassa säädetään, että kansallisen tuen antaminen viiniviljelyalueille on kiellettyä 1 päivästä syyskuuta 1998 alkaen, paitsi jos se vastaa sellaisia vaatimuksia, joilla voidaan erityisesti saavuttaa tuotantomäärän vähentämisen tavoite tai tuotannon laadun parantamisen tavoite ilman tuotannon määrän kasvua. Tämän vuoksi sallittuja ovat vain laatua parantavat viiniköynnöslajikkeet, joiden tuottavuus kyseisellä maaperällä ei ole liian suuri. Ranskan viranomaisten komissiolle ilmoittamat lajikkeet täyttivät nämä edellytykset. Tuen kokonaismäärä ei myöskään ylittänyt komission asetuksessa (ETY) N:o 2741/89⁽⁴⁾ säädettyä enimmäismäärää, jonka mukaan istutetulle viinihehtaarille myönnettävä tuki ei saa ylittää 30:tä prosenttia tosiasiallisista raivaus- ja istutuskustannuksista, jotka voidaan määrittellä kiinteämääräisinä kullakin alueella, erityisesti geomorfologisten ominaisuuksien perusteella.
- (8) Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999⁽⁵⁾ sisältää lopullista viiniviljelystä luopumista ja alan rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevat säännökset. Koska Ranskan viranomaisten esittämällä ohjelmalla pyrittiin ratkaisemaan Charentesin alueen viinintuotanto-ongelma pitkällä aikavälillä, uusissa toimenpiteissä oli otettava huomioon kyseisen yhteisen markkinajärjestelyn uudet suuntaviivat. Asetuksella säädetään viinitilojen rakenneuudistuksesta ja uusiin lajikkeisiin siirtymisestä, ja sen tarkoituksena on mukauttaa tuotanto markkinoiden kysyntään. Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityisesti tuotantokyvyn osalta 31 päivänä toukokuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1227/2000 annetaan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 15 artiklan c

⁽¹⁾ Arriloba B, Cabernet franc N, Cabernet sauvignon N, Chardonnay B, Chasan B, Chenin B, Cot N, Gamay N à jus blanc, Merlot N ja Sauvignon B.

⁽²⁾ EYVL L 84, 27.3.1987.

⁽³⁾ EYVL L 198, 26.7.1988.

⁽⁴⁾ EYVL L 264, 12.9.1989.

⁽⁵⁾ EYVL L 179, 14.7.1999.

- alakohdan ⁽¹⁾ mukaisesti säännökset, joiden tarkoituksena on estää rakenneuudistustoimenpiteistä johtuva tuotantokapasiteetin kasvu. Komissioon toimitetuista tiedoista ilmenee, että rakenneuudistus merkitsi uusien maaviinien tuotantoa, ja näin ollen kokonaistuotannon kasvua. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 2 artiklan 1 kohdassa säädetään lisäksi, että viininvalmistukseen käytettäviksi rypälelajikkeiksi luokiteltujen viiniköynnösten istuttaminen on kielletty 31 päivään heinäkuuta 2010 asti. Komission täytyi näin ollen tehdä se päätelmä, että yksi lainlaatijan tavoitteista uutta markkinajärjestelyä laadittaessa on ollut viinintuotannon kasvun estäminen.
- (9) Vuodesta 1988 alkaen Ranskassa jatkuvasti kasvaneiden maaviinien markkinoiden olisi pitänyt Ranskan viranomaisten mukaan pystyä vastaanottamaan uusiin lajikkeisiin siirtymisestä johtuva maaviinien tuotannonlisäys (1—1,5 miljoonaa hehtolitraa). Muiden Ranskasta saatujen tietojen perusteella, erityisesti 7 päivänä heinäkuuta 1999 julkaistun viinialan kansallisen viraston (Onivins) kertomuksen nro 65 mukaan, maaviinien myyntitilanne ei ole kuitenkaan aivan yhtä hyvä. Vaikka maaviinien kaupan pitäminen kasvoikin 9 prosenttia vuosina 1994—1998, kahtena viimeksi kuluneena vuonna niiden myynti on laskenut.
- (10) Vaikka Charentesin viinitilojen uusiin lajikkeisiin siirtymisestä on se etu, että vähennetään sellaisen viinin tuotantoa, jolle ei ole markkinoita, komissio katsoo, että siitä johtuva maaviinien tuotannon kasvu Ranskassa on vastoin viinialan uuden markkinajärjestelyn periaatteita. Uusiin lajikkeisiin siirtyminen saattaa myös vääristää kilpailua viinimarkkinoilla, joilla ei näy merkkejä kasvusta. On otettava huomioon se, että kyseisten viinitilojen uusiin lajikkeisiin siirtymisestä saatavat viinit toimitettaisiin viinin tavanomaisille markkinoille, vaikka ne on nyt määriteltä käyettäväksi muilla markkinoilla. Tämän vuoksi näiden viinitarhojen yleinen uusiin lajikkeisiin siirtyminen uhkasi siirtää ongelman muille markkinoille, koska yleisellä tasolla uudistus olisi johtanut markkinoille saatettavien viinien tuotannon selvään kasvuun, mikä on vastoin uuden yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteita.
- (11) Näillä edellytyksin ja koska Ranskan viranomaiset eivät ole antaneet säännöksiä, joilla pyritään mukauttamaan toimenpidettä alan uusiin vaatimuksiin säätämällä erityisesti, että Charentesin viinitilojen uusiin lajikkeisiin siirtyminen johtaisi myös tuotantoalojen ja tuotannon merkittävään alenemiseen, komissio epäili mainitun toimenpiteen soveltuvuutta uusiin vaatimuksiin yhteisön tasolla.
- (12) Tuottajille tarkoitettujen teknisen tuen osalta komissio teki sen päätelmän, että kyseessä oleva toimenpide vastasi maanviljelijöiden koulutustukea, jonka tarkoituksena on parantaa heidän teknisiä taitojaan, ja näin ollen tuki saattaa edistää viinialan kehitystä, muttei vaikuta kaupankäynnin edellytyksiin yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Koska tämä toimenpide oli kuitenkin edellä mainitun toimenpiteen liitännäistoimenpide, komissio päätti olla ottamatta asiaan kantaa niin kauan kuin toista toimenpidettä ei ollut hyväksytty.
- (13) Komissio päätti tarkastella konjakin myynninedistämistä koskevaa toimenpidettä, koska vastaavanlaisia toimenpiteitä on sallittu aiemmin. Komissio totesi, että suunnitellut toimenpiteet noudattavat erikseen tarkasteltuina yhteisön puitesääntöjä. Komissio antoi vuonna 1998 luvan myöntää tukea Bureau National Interprofessionnel du Cognac -virastolle myynninedistämistöimiin, joiden kesto on neljä vuotta ⁽²⁾. Komissio pohti näin ollen sitä, voisivatko konjakin myynninedistämiseen myönnettävät uudet määrärahat aiheuttaa kasvavaa kilpailun vääristymistä yhteisön muiden tislattujen alkoholijuomien tuottajien kustannuksella. Komissio ei voinut sallia tuen myöntämistä kuulematta ensin Ranskan viranomaisten perusteluja aiemmin myönnetyn tuen ja ilmoitetun tuen välisestä suhteesta sekä toimista, joita viranomaiset aikovat toteuttaa välttääkseen liiallisen kilpailun vääristymisen muihin yhteisön tuottajiin nähden.
- (14) Komissio arvioi sitä vastoin menettelyä aloitettaessa, että raivauspalkkion täydennysosaa koskeva toimenpide oli yhteisön kilpailusääntöjen mukainen. Tutkintamenettelyn aloittaminen ei siis koskenut tätä neljättä toimenpidettä.
- (15) Komissio arvioi, että toimenpiteet, jotka koostuivat viinilajikkeiden osuuden mukauttamista koskevasta kansallisesta täydennystuesta, tuottajien teknisestä tuesta sekä konjakin myynninedistämistä suosivasta viinialan tuottajia. Tämän vuoksi nämä tuet eivät periaatteessa olleet yhteismarkkinoille soveltuvia, jollei niitä koske jokin perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista. Komissio ei ole voinut käytettävissä olevien tietojen perusteella päättää, ovatko mainitut toimenpiteet yhteismarkkinoille soveltuvia. Komissio arvioi sen vuoksi, että on välttämätöntä aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

III

RANSKAN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

- (16) Ranskan viranomaiset esittivät 13 päivänä joulukuuta 1999 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa komission päätöksestä aloittaa 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely, joka koskee ilmoitettua tukea.

⁽¹⁾ EYVL L 143, 16.6.2000.

⁽²⁾ Valtiontuki N 327/98. Ranskalle 4 päivänä elokuuta 1998 lähetetty kirje nro SG(98) D/6737.

- (17) Ranskan viranomaiset muistuttavat, että viinilajikkeiden osuuden mukauttamista koskevan kansallisen täydennystuen tarkoituksena on vähentää alueen tuotantokapasiteettia rajoittamalla satoja. Nykyisten satomäärien mukaan tuotanto on keskimäärin 150 hehtolittraa tuotannossa olevalta hehtaarilta, ja maaviinien tuotantoon siirtymisen pitäisi laskea viinitilojen keskimääräisiä satoja 90 hehtolittraan hehtaarilta.
- (18) Ranskan viranomaisten mukaan tällä maaviineihin siirtymisellä voitiin myös ohjata viinitiloja markkinoiden mukaan, sillä Charentesin viinitiloilta nyt saatavien viinien laatuominaisuudet eivät riitä takaamaan menekkiä markkinoilla. Tämän avulla pienennettäisiin ajan mittaan myös kahteen ryhmään luokiteltujen lajikkeiden pakolliseen tislaukseen toimitettavaa viinimäärää ja alan EMOTR-menoja.
- (19) Ranskan viranomaiset katsovat, että koska uusiin lajikkeisiin siirtyminen koskee vain 1 000:ta hehtaaria, saattaa olla tarpeen laajentaa toimenpidettä erityisesti asetuksen (EY) N:o 1493/1999 11 artiklassa säädettyä järjestelmää täytäntöönpannaessa. Viranomaiset ilmoittavat lisäksi noudattavansa mainittua asetusta, jossa säädetään uusien viiniviljelmien istutuskiellosta ja otetaan käyttöön viinitilojen rakennemuutosohjelma, koska ilmoitetuilla toimenpiteillä ei kasvatettaisi Charentesin viiniviljelmää, vaan osallistuttaisiin niiden markkinoihin sopeuttamiseen edistämällä samansuuruisesta määrästä luopumista olemassa olevien viiniviljelmien (1 000 ha) rakennemuutoksella.
- (20) Ranskan viranomaiset kiistävät myös komission arviot markkinoille saatettavien maaviinien määrästä, jotka nousevat 1,5 miljoonaan hehtolittraan. Rakennemuutos-säädöksellä olisi päästävä 150 000 hehtolitran vähennykseen pöytäviinien, ja kolmen vuoden kuluessa 80 000—90 000 hehtolitran tuotantoon maaviinien osalta. Ranskan viranomaisten mukaan maaviinien markkinat ovat hyvin elinvoimaisia, ja maailmanmarkkinoilla maaviinien markkinaosuuden kasvu jatkuu yhä. Hyväksytyt viinimäärät ovat kasvaneet merkittävästi viimeksi kuluneina vuosina. Ne olivat yli 7 miljoonaa hehtolittraa vuonna 1996 ja yli 10 miljoonaa hehtolittraa vuosina 1997 ja 1998, huolimatta siitä, että kahtena viimeksi kuluneena markkinointivuonna sato oli sääolojen vuoksi pienempi. Markkinointivuonna 1998/1999 tapahtunutta kasvun laantumista, johon komissio viittasi tutkintamenettelyä aloittaessaan, ei voitu tulkita kysynnän laantumiseksi, koska maaviinien hinnat nousivat merkittävästi kyseisenä markkinointivuonna: + 14 prosenttia punaisten maaviinien osalta (+ 20 %

tietyistä lajikkeista saatujen viinien osalta) ja + 11 prosenttia valkoisten maaviinien osalta (+ 16 tietyistä lajikkeista saatujen viinien osalta). Ranskan viranomaisten mielestä toimenpide ei johda viinintuotannon nettokasvuun markkinoilla, vaan kyseessä olevan viini-alueen markkinoihin sopeuttamiseen, koska alueen viinin menekkiä säädellään yhteisön lainsäädännöllä.

- (21) Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle päättäneensä jättää toteuttamatta jonkin myynninedistämistoimenpiteen ja peruuttavansa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (1) 8 artiklan mukaisesti kyseistä toimenpidettä koskevan ilmoituksen.

IV

ARVIOINTI

- (22) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään, lukuun ottamatta mainitussa sopimuksessa määrättyjä poikkeuksia, että jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (23) Asetuksen (ETY) N:o 822/87 76 artiklassa säädetään, että perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan viinialan tuotteiden tuotantoon ja kauppaan, jollei mainitun asetuksen säännöksistä muuta johdu.
- (24) Viinilajikkeiden osuuden mukauttamista koskevan kansallisen tuen täydennyksen ja teknisen tuen osalta toimenpiteiden oletetaan suosivan näitä tuottajia tavalla, johon muut tuottajat eivät ole oikeutettuja. Sen vuoksi ne vääristävät tai uhkaavat vääristää kilpailua edellä mainitulla tavalla, ja näin ollen ne kuuluvat 87 artiklan 1 kohdassa olevaan valtiontukien määritelmään.
- (25) Näyttää siltä, että kyseiset tuet saattavat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska ne suosivat kansallista tuotantoa muiden jäsenvaltioiden tuotannon kustannuksella. Viiniala on yhteisön tasolla erityisen kilpailuallista erityisesti Ranskassa, ja siitä johtuen hyvin herkkää kaikenlaisille tuotantoa suosiville toimenpiteille eri jäsenvaltioissa.
- (26) Seuraavassa taulukossa esitetään viinialan tuotteiden kaupankäyntiä koskevat luvut Ranskan ja muiden jäsenvaltioiden välillä:

Viini yhteensä

1999/2000	EU-15	Ranska
Käytettävissä oleva tuotanto	168 076 000 hl	54 271 000 hl
Vienti EU-15-maihin	—	15 500 000 hl
Tuonti EU-15-maista	—	5 700 000 hl

(1) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (27) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa esitettyyn yhteismarkkinoille soveltumattomuutta koskevaan periaatteeseen on olemassa kuitenkin poikkeuksia.
- (28) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa määrättyjä yhteismarkkinoille soveltumattomuutta koskevia poikkeuksia ei ilmeisestikään voida soveltaa tässä tapauksessa. Myöskään Ranskan viranomaiset eivät ole vedonneet niihin.
- (29) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan poikkeuksia on tulkittava tiukasti tutkittaessa alueelliseen tai alakohtaiseen käyttöön tarkoitettuja tukiohjelmia tai yksittäisiä tapauksia, joihin sovelletaan yleisiä tukijärjestelmiä. Kyseisiä tukia voidaan myöntää vain, jos komissio voi varmistua siitä, että tuki on välttämätöntä jonkin kyseessä olevan tavoitteen saavuttamiseksi. Poikkeusten myöntäminen tuille ilman tällaista vastinetta häiritsee jäsenvaltioiden välistä kauppaa ja aiheuttaisi kilpailun vääristymiä, joita ei voida perustella yhteisön edulla, ja poikkeukset soisivat vastaavasti aiheettomia etuja tiettyjen jäsenvaltioiden toimijoille.
- (30) Komissio katsoo, että kyseessä olevia tukia ei ole tarkoitettu taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti. Tuen tarkoituksena ei ole liioin 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa mainittu Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistäminen tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistaminen. Tukea ei myöskään ole tarkoitettu edistämään kulttuuria tai kulttuuriperintöä 87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettulla tavalla.
- (31) Ainoa tähän tapaukseen sopiva poikkeus on 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätty poikkeus, jonka mukaan yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
- Viinitarhan eri viinilajikkeiden osuuden mukauttamiseksi tarkoitetun kansallisen tuen täydentäminen**
- (32) Komissio on todennut tämän toimenpiteen osalta jo tutkintamenettelyä aloitettaessa, että Ranskan viranomaisten ilmoittamat viiniköynnöslajikkeet vastaavat periaatteessa yhteisön lainsäädännössä edellytetyistä ominaisuuksista (ks. kuvaus johdanto-osan 7 kappaleessa).
- (33) Komissio totesi Ranskan myös noudattavan asetuksen (ETY) N:o 2741/89 5 artiklan säännöstä, jonka mukaan istutettua viiniköynnöshehtaaria kohti myönnetyn tuen määrä ei saa ylittää 30:tä prosenttia todellisista raivaus- ja istutuskustannuksista (johdanto-osan 7 kappale).
- (34) Komissio totesi kuitenkin, että asetuksessa (ETY) N:o 822/87 käyttöön otetun viinialan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti viininviljelyalojen kansallinen tuki on kiellettyä 1 päivästä syyskuuta 1988 alkaen, lukuun ottamatta viljelmia, jotka täyttävät edellytykset, joilla saavutetaan tuotantomäärän vähentämistä koskeva tavoite tai joilla parannetaan laatua lisäämättä kuitenkaan tuotantoa (johdanto-osan 8 kappale).
- (35) Komissio totesi lisäksi, että maaviinien tuotannon mahdollinen kasvu Ranskassa poikkeaa voimassa olevan yhteisen markkinajärjestelyn periaatteista ja saattaa vääristää kilpailua viinimarkkinoilla, joilla ei näy merkkejä kasvusta (johdanto-osan 10 kappale).
- (36) Näillä edellytyksin ja koska Ranskan viranomaiset eivät ole antaneet säännöksiä, joilla pyritään mukauttamaan toimenpidettä alan uusiin vaatimuksiin säätämällä erityisesti, että Charentesin viinitilojen uusiin lajikkeisiin siirtyminen johtaisi myös tuotantoalojen ja tuotannon merkittävään alenemiseen, komissio epäili mainitun toimenpiteen soveltuvuutta uusiin vaatimuksiin yhteisön tasolla (johdanto-osan 11 kappale).
- Tuotantokapasiteetin vähentäminen ja satojen pienentäminen*
- (37) Ranskan viranomaisten selvityksen mukaan toimenpiteen tarkoituksena on vähentää tuotantokapasiteettia ja rajoittaa satoja, minkä pitäisi pienentää uusiin lajikkeisiin siirtyneiden viinitilojen keskimääräisiä satoja 150 hehtolitrasta noin 90 hehtolitraan hehtaarilta. Uusiin lajikkeisiin siirtymisellä voidaan myös suunnata viinintuotantoa markkinoiden mukaan, sekä vähentää ajan mittaan kahteen ryhmään luokiteltujen lajikkeiden pakolliseen tislaukseen toimitettavaa viinimäärää, minä seurauksena tämän alan EMOTR-menot vähenisivät.
- (38) Komission päätelmä muihin viiniköynnöslajikkeisiin siirtymisen aiheuttamasta tuotantokapasiteetin merkittävästä vähenemisestä vastaa Ranskan viranomaisten kantaa. Satojen pienentämisongelmaa ei pidä kuitenkaan tarkastella ainoastaan uusiin lajikkeisiin siirtymisestä saatavien tulosten kannalta, vaan myös konjakin tuotantoon tarkoitettujen lajikkeiden satokapasiteetin vähentämisen kannalta. Ranskan viranomaisten komissiolle 30 päivänä toukokuuta 2000 päivätyllä kirjeellä toimittamien viinialan yhteisen markkinajärjestelyn mukaista Charentesin alueen ohjelmaa koskevien lukujen perusteella konjakin tuotantoon tarkoitettujen ugni-Blanc-viiniköynnöslajikkeiden sadot ovat kasvaneet jyrkästi. Sato oli 80 hehtolitraa hehtaarilta vuonna 1976, ja nykyinen taso on 120 hehtolitraa hehtaarilta⁽¹⁾. Komission

⁽¹⁾ Luku poikkeaa Ranskan viranomaisten 13 päivänä joulukuuta 1999 toimittamasta luvusta.

mielestä sadon pienentämisen pitäisi koskea myös jonkin tuottamiseen tarkoitettua ugni-Blanc-lajiketta, koska alueen ylituotanto johtuu sen tuotannosta. Ranskan viranomaisten toimittamien lukujen perusteella tällainen pienentäminen on mahdollista. Komissio ei voi näin ollen katsoa, että yksinomaan uuteen lajikkeeseen siirtymisestä aiheutuva sadon pienentyminen olisi riittävä.

Tuotantoalojen pienentäminen

- (39) Ranskan viranomaiset katsovat, että tuotantoaloja voidaan pienentää luopumalla lopullisesti viininviljelystä olemassa olevien viiniköynnösten uusiin lajikkeisiin siirtymistä vastaavalla määrällä. Ranskan viranomaiset katsovat lisäksi, että koska toimenpide koskee uusiin lajikkeisiin siirtymistä vain 1 000 hehtaarin osalta, saattaa olla tarpeen laajentaa uusiin lajikkeisiin siirtymistä erityisesti asetuksen (EY) N:o 1493/1999 11 artiklassa säädettyä järjestelmää täytäntöönpannaessa. Viranomaiset ilmoittavat lisäksi noudattavansa mainittua asetusta, jossa säädetään uusien viininviljelmien istutuskiellosta ja otetaan käyttöön viinitilojen rakennemuutosohjelma, koska ilmoitetuilla toimenpiteillä ei kasvatettaisi Charentesin viininviljelmiä, vaan osallistuttaisiin niiden markkinoihin sopeuttamiseen edistämällä lopullista viininviljelystä luopumista.
- (40) Komissio on samaa mieltä kuin Ranskan viranomaiset lopullisen viljelystä luopumisen hyödyllisyydestä Charentesin viinitilojen markkinoihin sopeuttamisen edistämiseksi. Kun otetaan huomioon raivauksen vapaaehtoisuus, komissio voi kuitenkin vain todeta, että ei ole olemassa ensisijaisia takeita siitä, että 1 000:ta hehtaaria koskevaan uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyisi myös vastaavan viljelyalan raivaus. Se, että Ranskan viranomaiset olivat arvioineet aiemmin, että alueen kokonais-tuotantoalaa (arvioitu noin 80 000 hehtaariksi) oli supistettava 15—20 prosenttia (12 000—16 000 ha) on lisäosoitus siitä, että pelkästään tätä toimenpidettä soveltamalla tuskin voidaan löytää tyydyttävä ratkaisu kyseessä olevalla alueella. Ranskan viranomaiset ovat tietoisia tästä tosiseikasta, sillä ne ehdottavat, että uusiin lajikkeisiin siirtymistä jatketaan uudessa viinialan yhteisessä markkinajärjestelyssä.

Tuotannon mukauttaminen kysyntään

- (41) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 11 artiklan 1 kohdassa säädetään viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevan järjestelmän käyttöönotosta. Mainitun artiklan 2 kohdassa säädetään lisäksi, että järjestelmän tarkoituksena on mukauttaa tuotanto

markkinoiden kysyntään. Ranskan viranomaiset ovat pyrkineet osoittamaan, että tätä viimeksi mainittua edellytystä noudatetaan.

- (42) Ranskan viranomaiset kiistävät ensinnäkin komission arvon markkinoille saatettavien maaviinien määrästä, joka on 1,5 miljoonaa hehtolittraa. Uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevalla säädöksellä pyritään 150 000 hehtolitrin vähennykseen pöytäviinien, ja kolmen vuoden kuluessa 80 000—90 000 hehtolitrin tuotantoon maaviinien osalta.
- (43) Lisäksi Ranskan viranomaisten mukaan maaviinien markkinaosuuden kasvu jatkuu maailmanmarkkinoilla (johdanto-osan 20 kappale), toisin kuin komissio toteaa johdanto-osan 9 kappaleessa. Hyväksytyt määrät olisivat näin ollen kasvaneet merkittävästi viimeksi kuluneina vuosina huolimatta kahden viimeksi kuluneen markkinointivuoden sääoloista johtuneesta sadon pienemisestä. Markkinointivuoden 1998/1999 kasvun laantumista ei voitu tulkita kysynnän laantumiseksi, koska maaviinien hinnat nousivat merkittävästi kyseisen markkinointivuoden aikana: +14 prosenttia punaisten maaviinien osalta (+20 % lajikeviinien osalta) ja +11 prosenttia valkoisten maaviinien osalta (+16 % lajikeviinien osalta).
- (44) Viinialan kansallinen virasto (Onivins) toimitti tutkintamenettelyn aloittamisen jälkeen uudelleen tietoja (!), joiden mukaan maaviinien painotettu keskimääräinen hinta 20 viikon ajalta markkinointivuonna 1999/2000 laski puna- ja roséviinien osalta 5 prosenttia verrattuna edeltävään markkinointivuoteen (punaisten maaviinien, joissa on maininta lajikkeesta 7 % ja rosémaaviinien, joissa on maininta lajikkeesta 5 %). Nämä tiedot, joita on epäilemättä käytettävä varoen, eivät vastaa Ranskan viranomaisten väitteitä, joiden mukaan maaviinien markkinat ovat jatkuvassa kasvussa.
- (45) Käytössään olevien tietojen perusteella ja toimenpiteen todellisten markkinavaikutusten analyysin puuttuessa komissio epäilee yhä, voivatko markkinat ottaa vastaan Charentesin alueen uusiin lajikkeisiin siirtymisestä aiheutuvat kasvavat maaviinimäärät.

Kauppan vääristyminen

- (46) Vaikka toimenpiteen tarkoituksena on viinialan rakennemuutos, jolla on pitkän aikavälin vaikutuksia, komission on vahvistettava menettelyä aloitettaessa tekemänsä päätelmä, jonka mukaan maaviinien tuotannon kasvu Ranskassa on vastoin viinialan uuden markkinajärjestelyn periaatteita ja saattaa myös vääristää kilpailua viini-markkinoilla, joilla ei yksiselitteisesti näy merkkejä kasvusta. Komission mielestä se, että kyseisten viinitilojen uusiin lajikkeisiin siirtymisestä saatavat viinit toimitettaisiin viinin tavanomaisille markkinoille, vaikka ne

(!) Kertomus nro 70, 2.2.2000.

on nyt määritelty käytettäväksi muilla markkinoilla, siirtää ongelman todennäköisesti muille markkinoille tai alueille ja aiheuttaa markkinoille saatettavien viinien tuotannon selvää kasvua, mikä on vastoin uuden yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteita.

V

PÄÄTELMÄ

- (47) Komissio korostaa, että tämä päätelmä vastaa myös aiempaa viinialan yhteistä markkinajärjestelyä, johon myös sisältyi periaate siitä, että tuotantoa ei lisätä.
- (48) Komissio arvioi, että Ranskan viranomaisten toteuttama toimenpide saattaa aiheuttaa merkittävää kaupan vääristymistä alalla, jolla tuotannon kasvu on erityisen valvottua, koska Charentesin alueen ongelmat saattaisivat siirtyä muille yhteisön alueille. Komissio katsoo, että ainoastaan yhteisen maatalouspolitiikan ja erityisesti kyseessä olevan alan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti hyväksytyillä toimenpiteillä voidaan varmistaa, että näiden markkinoiden toimijoiden yhteiset edut otetaan huomioon. Tässä yhteydessä on muistettava, että jäsenvaltion vetoaminen perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaan ei voi koskea kyseessä olevan markkinajärjestelyasetuksen artikloja⁽¹⁾. Niitä sovelletaan kyseessä olevien asetusten säännösten mukaisesti. Komissio ei voi hyväksyä tukea, joka on luonteeltaan yhteisen markkinajärjestelyn säännösten tai kyseessä olevan markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan vastaista.
- (49) Näin ollen komissio toteaa, että Ranskan viranomaiset eivät näytä mukauttaneen toimenpidettä alan uusiin vaatimuksiin, koska ne eivät ole edellyttäneet, että Charentesin viinitilojen rakenneuudistukseen olisi liityttävä tuotantoalojen ja satojen merkittävä pieneneminen. Tämän vuoksi komission on tehtävä se päätelmä, että kyseinen toimenpide on uusien yhteisön vaatimusten vastainen ja siitä johtuen yhteisön kilpailusääntöjen ja myös perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan vastainen.

Tekninen tuki

- (50) Koska teknisen tuen toimenpide on yhteismarkkinoille soveltumattoman edeltävän toimenpiteen liitännäistoimenpide, sen soveltaminen ei ole enää perusteltua eikä komissio voi sen vuoksi hyväksyä tuen myöntämistä.

Konjakin myynninedistäminen

- (51) Komission ei ole tarpeen arvioida konjakin myynninedistämistoimenpidettä, koska Ranskan viranomaiset peruuttivat sen.

- (52) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa määrätty poikkeukset eivät voi koskea toimenpiteitä, jotka koostuvat viinilajikkeiden osuuden mukauttamiseksi myönnettävän kansallisen tuen täydennyksestä ja tuottajille suunnattuna teknisenä tukena toteutettavasta liitännäistoimenpiteestä, koska toimenpiteet eivät täytä viinialan yhteisen markkinajärjestelyn vaatimuksia. Sen vuoksi toimenpiteet ovat perustamissopimuksen vastaisia eikä niitä saa toteuttaa.
- (53) Ranskan viranomaiset tekivät 12 päivänä maaliskuuta 1999 päätöksen tuen myöntämisedellytyksistä viinilajikkeiden osuuden mukauttamiseksi Cognacin alueen viinitiloilla markkinointivuonna 1998/1999. Viranomaiset tekivät 6 päivänä huhtikuuta 2000 vastaavanlaisen päätöksen markkinointivuodeksi 1999/2000. Näillä päätöksillä pannaan täytäntöön perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastainen komissiolle ilmoitettu toimenpide. Toimenpide on sen vuoksi sääntöjenvastainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan f alakohdan mukaisesti.
- (54) Komissio pahoittelee, että Ranska on toteuttanut kyseessä olevan tuen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti.
- (55) Sellaisten tukien osalta, jotka toteutetaan odottamatta komission lopullista päätöstä, on muistutettava, että koska perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määritellyt menettelysäännöt ovat luonteeltaan määrääviä, ja yhteisöjen tuomioistuimien on todennut näiden sääntöjen välittömän oikeusvaikutuksen asiassa 77/72, Carmine Capolongo v. Azienda Agricola Maya, 19 päivänä kesäkuuta 1973⁽²⁾, asiassa 120/73, Gebrueder Lorenz GmbH v. Saksan liittotasavalta, 11 päivänä joulukuuta 1973⁽³⁾ ja asiassa 78/76, Steinicke et Weinlig v. Saksan liittotasavalta, 22 päivänä maaliskuuta 1977⁽⁴⁾, antamissaan tuomioissa, käsiteltävän tuen sääntöjenvastaisuutta ei voida korjata jälkikäteen (asia C-354/90, Elintarvikkeiden ulkomaankaupan kansallinen liitto ja muut v. Ranska, 21 päivänä marraskuuta 1991⁽⁵⁾ annettu tuomio).

⁽²⁾ Kok. 1973, s. 611.

⁽³⁾ Kok. 1973, s. 1471.

⁽⁴⁾ Kok. 1977, s. 595.

⁽⁵⁾ Kok. 1991, s. I-5505.

⁽¹⁾ Asia 177/78, Pigs and bacon Commission v. Mc Carren and Company Limited, tuomio 26.6.1979, (Kok. 1979, s. 2161).

- (56) Jos sääntöjenvastaiset tuet eivät sovellu yhteismarkkinoille, asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdassa säädetään komission päätöksestä, jonka mukaan kyseessä olevan jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tuensaaajalle myönnetyn tuen takaisinperimiseksi. Takaisinperintä on välttämätöntä, jotta aiemmin vallinnut tilanne voidaan palauttaa ennalleen poistamalla kaikki taloudelliset edut, joista sääntöjenvastaisesti myönnetyn tuen edunsaajat olivat aiheuttomasti hyötynneet tuen myöntämispäivästä alkaen.
- (57) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 2 kohdassa säädetään, että takaisinperittävään tukeen sisältyvät korot, jotka lasketaan komission vahvistaman soveltuvan korkotason perusteella. Korot lasketaan siitä päivästä alkaen, jona sääntöjenvastainen tuki saatettiin tuensaaajan käyttöön.
- (58) Tuet on perittävä takaisin Ranskan lainsäädännön menettelyitä noudattaen. Takaisinperittäviin määriin sisältyvät korot, jotka lasketaan tuen maksupäivästä tuen tosiasialliseen takaisinperintäpäivään. Korot lasketaan viite- ja diskonttokorkojen vahvistamismenettelmää⁽¹⁾ käyttämällä saadun komission viitemäärän mukaan.
- (59) Tällä päätöksellä ei rajoiteta niitä seurauksia, jotka komissio määrää tarvittaessa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen osalta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukiosaston (EMOTR) mukaisesti.
- (60) Ranskan viranomaiset peruuttivat konjakin myynninedistämistä koskevan toimenpiteen asetuksen (EY) N:o 659/1999 8 artiklan mukaisesti. Komissio toteaa sen vuoksi, että mainitusta toimenpiteestä ei ole tarpeen tehdä päätöstä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Ranskan toteuttama toimenpide, joka koostuu viinilajikkeiden osuuden mukauttamista koskevan viinitiloille myönnettävän kansallisen tuen täydennyksestä Cognacin alueella mark-

kinointivuosina 1998/1999 ja 1999/2000, on sääntöjen ja perustamissopimuksen 87—89 artiklan vastaista tukea eikä sitä koske perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa määrätty poikkeus.

2. Tuottajien teknistä tukea koskeva liitännäistoimenpide on perustamissopimuksen 87—89 artiklan vastainen eikä sitä koske perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa määrätty poikkeus.

2 artikla

Ranskan on lakkautettava 1 artiklassa tarkoitetut tukiohjelmat.

3 artikla

Ranskan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitettujen tukiohjelmien mukaisesti tuensaaajille maksettujen tukien takaisinperimiseksi.

4 artikla

Ranskan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta niistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut päätöksen noudattamiseksi.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 20 päivänä syyskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL C 273, 9.9.1997.